

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Al cinema!

A partir d'aquest divendres, **9 poblacions de Lleida** (Agramunt, Alpicat, Balaguer, Bellpuig, Lleida, Mollerussa, Tàrrega, Tremp, Vielha) encenen els seus projectors cinematogràfics. Eureka! Tornem a les sales fosques i al ritual de veure pel·lícules en societat. Consumir pel·lis al sofà és un sucedani. Com rescalfar els canalons del súper al microones. O l'experiència sibarita de menjar al restaurant. Els cinemes són restaurants on assaborir amb plenitud els banquets cuinats pels xefs del 7è Art. És veure el **Guernica** de Picasso de 7,70 per 3,49 metres al Reina Sofia, o contemplar-lo en litografia de 70 centímetres penjada a la paret amb xinxetes. La síndrome d'**Stendhal**, commoció davant la Bellesa amb palpitations, vertigen i confusió, ho té difícil envoltat dels llocs comuns d'allí on vivim. Anar al cinema és sortir de casa havent quedat amb els còmplices, saludar amics i coneguts fent cua, viure històries en companyia, riure per contagi (o plorant d'amagatotis) desvetllar-te a l'abandonar la sala tot comentant la trama. Aixecada la prohibició dels que manen (més del que no saben) que ha tancat cinemes, ara cal tornar-hi. A més, si hi ha un espai segur, aquest és la sala fosca. De col·lar-se, el virus s'enlluernaria davant la pantalla gran. Al cinema, doncs.